

Асадов Едуард Аркадійович
(1923-2004)
російський поет

Херсонщина в моїй уяві так і залишилася
степовим, безкраїм, як море, привільним краєм.
Е. Асадов

Поет Едуард Аркадійович Асадов народився 7 вересня 1923 р. у м. Мари Туркменської РСР у вірменській сім'ї. Його батьки були вчителями. У віці п'яти років хлопчик переїхав із матір'ю до Свердловська. Там, на Уралі, пройшло його дитинство. У восьмирічному віці він написав свій перший вірш.

У перші дні війни пішов добровольцем на фронт, де пройшов шлях від наводчика до командира батальйону. Асадов у 1944 році, крокуючи грізними шляхами війни, брав участь у визволенні нашого краю. Пройшов він його ковиловими степами молодим лейтенантом, командуючи батареєю, яка входила до складу гвардійської артилерійської мінометної бригади.

«У моїй уяві, – говорив пізніше Едуард Асадов, – і сьогодні постають картини того страшного воєнного часу: вибухи бомб і снарядів, убиті, поранені. Загибель близьких людей, втрата друзів – все це залишило глибокий слід у душі. Пам'ятаю, як наші частини вступили в Асканію-Нову. Ми знали, що це заповідник, навколо – степ до самісінького небокраю, ніде ні хатини, ні живої душі, дерева чорні. Солдати поспішали, нас чекали херсонці. Якщо перед нами виникали укріплені пункти – дзоти, доти, – наша батарея влучним вогнем зм'ятала з лиця землі фашистів. Херсонщина в моїй уяві так і залишилася степовим, безкраїм, як море, привільним краєм...»

У 20 років, після поранення в боях під Севастополем, Едуард назавжди втратив зір. Однак юнак знайшов у собі сили та мужність перебороти біль, численні операції, вистояти, закінчити на відмінно літературний інститут і стати відомим поетом.

У 1951 р. став членом Спілки письменників. Тоді ж у видавництві «Молодая гвардія» вийшла перша книга його віршів «Светлые дороги».

Автор понад 60 книг.

Е.Асадов був нагороджений орденами Леніна, Вітчизняної війни I ступеня, Червоної зірки, орденом Дружби народів, двома орденами «Знак Почета», «За заслуги перед Отечеством» IV ступеня (2004), медалями «За оборону Ленінграда», «За оборону Севастополя», «За победу над Германией...». Почесний громадянин Севастополя.

Помер Едуард Асадов 21 квітня 2004 р.

Твори

1. Избранное / Отв. ред. В.А. Суханова. - Смоленск : Русич, 2000. - 624с. - (Библиотека поэзии).
2. А любить мы все-таки будем! : соч. в 2 т. - К. : Грамота, 2002.
Т.1. - 415с.
Т.2. - 415с.
3. Остров романтики. Джумбо. Избранное [Электронный документ] // Lib.ru: Библиотека Максима Мошкова : Эдуард Асадов. – Режим доступа: <http://lib.ru/POEZIQ/ASADOW/>

Про творчість

4. Ваншенкин, К. Феномен Асадова / Константин Ваншенкин // Литературная газета.- 2005.- 31 авг.-6 сент. - С.14
5. Сердце поэта // Литературная газета. - 2004. - 28 апр.- 4 мая. - С.6.
6. Кокостікова, Г. Поет Едуард Асадов визволяв Херсонщину / Галина Кокостікова // Гривна-СВ. – 2006. - № 12. – С.14.

Довідкові видання

7. Асадов Эдуард Аркадьевич – рус. сов. поэт // Краткая литературная энциклопедия / гл. ред. А. А.Сурков. - М., 1962. – Т. 1. – С.338.